

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 24/07
21.03.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović i mr Ljubice Jeremić, članova veća, u vanparničnom predmetu predlagača AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv protivnika predlagača Kompanije "BB", radi priznanja strane sudske odluke, odlučujući o žalbi protivnika predlagača izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu R1.br.288/04 od 17.07.2006. godine, u sednici održanoj dana 21. marta 2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana žalba protivnika predlagača i potvrđuje rešenje Okružnog suda u Beogradu R 1. br.288/04 od 17.07.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Beogradu R1.br.288/04 od 17.07.2006. godine priznate su strane sudske odluke: presuda Opštinskog suda u Bjelovaru P.br.434/91-66, koja je postala pravnosnažna 10.06.2003. godine i presuda Županijskog suda u Bjelovaru Gž.br.1121/03-02 od 13.11.2003. godine.

Protiv ovog rešenja protivnik predlagača je blagovremeno izjavio žalbu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Predlagač je dao odgovor na žalbu protivnika predlagača.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu odredbe člana 372. u vezi čl. 388. ZPP, Vrhovni sud je našao da žalba nije osnovana.

U provedenom postupku nisu učinjena bitne povrede odredaba iz člana 361. st.2. tač.1, 2, 5, 7. i 9. ZPP, na koje Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju predlagač je u zahtevu podnetom 03.02.2004. godine tražio da Okružni sud u Beogradu prizna strane sudske odluke: presudu Opštinskog suda u Bjelovaru P.br.434/91-66, koja je postala pravnosnažna 10.06.2003. godine i presudu Županijskog suda u Bjelovaru Gž.br.1121/03-02 od 13.11.2003. godine, kojom je potvrđena navedena

prvostepena presuda Opštinskog suda u Bjelovaru i žalba odbijena kao neosnovana. Na okolnost postojanja uzajamnosti za priznavanje stranih sudskih odluka između Republike Hrvatske i Republike Srbije predlagač je priložio rešenje Opštinskog suda u Bjelovaru R1.br.8/04 od 06.02.2004. godine, kojim je priznato rešenje Opštinskog suda u Šidu, Republika Srbija i Crna Gora O.br.366/03 od 29.08.2003. godine doneto u ostavinskom postupku iza pok. PP.

Odredbom člana 92. st.3. Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja propisano je da se postojanje uzajamnosti u pogledu priznanja strane sudske odluke predpostavlja. Znači, nepostojanje ugovorne uzajamnosti (reciprociteta) između države porekla strane sudske odluke i države priznanja nije smetnja priznanja sudske odluke. Ukoliko sa stranom državom uzajamnost nije ugovorena, sud priznanja strane sudske odluke polazi od pretpostavke da faktička uzajamnost sa tom državom u pogledu priznanja sudske odluke postoji sve dok se protivno ne dokaže.

Predlagač je pružio dokaze na okolnost postojanja uzajamnosti za priznavanje stranih sudskih odluka između države porekla strane sudske odluke (Republike Hrvatske) i države priznanja (Republike Srbije), pa kako protivnik predlagača nije suprotno dokazao to je pravilan zaključak Okružnog suda da faktička uzajamnost sa Republikom Hrvatskom u pogledu priznanja sudskih odluka postoji i pravilnom primenom odredbe člana 92. st.3. Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja priznao sporne strane sudske odluke.

Činjenica da je nadležno Ministarstvo Državne zajednice na zahtev Okružnog suda 26.04.2005. godine obavestilo taj sud da ugovorom o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima nije uređen institut priznanja i izvršenja stranih sudskih odluka već je dozvoljeno fizičkim i pravnim licima da po načelu slobodnog pristupa sudovima (čl.11. Ugovora) mogu zastupati svoje interese, podnositi zahteve i preduzimati radnje pod istim uslovima, kao i sopstveni državljani, pa po tom osnovu smatra se da između Srbije i Crne Gore i Republike Hrvatske postoji faktički reciprocitet između dve države u priznanju i izvršenju stranih sudskih odluka, jer ovo Ministarstvo ima saznanja da naši državljani podnose zahteve za priznanje naših odluka u Republici Hrvatskoj i da se nakon sprovedenog postupka iste presude priznaju. Činjenica, da u pogledu naplate potraživanja duga Ministarstvo za sada nema saznanja da li naši državljani mogu naplatiti i ostvariti u Republici Hrvatskoj, pa da s toga smatraju da za sada po tom osnovu ne postoji faktički reciprocitet u ovoj oblasti je bez značaja, jer predmet ovog postupka nije sama naplata potraživanja duga, pa s toga zakonska pretpostavka iz člana 92. st.3. navedenog Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja o postojanju faktičke uzajamnosti nije oborena što bi moglo dovesti do uskraćivanja priznanja spornih stranih sudskih odluka.

Kako su u konkretnom slučaju protivnici predlagača osporili pobijano rešenje, a da nisu pružili dokaz da sudovi Republike Hrvatske ne priznaju odluke sudova Republike Srbije, pravilno je Okružni sud postupio kada je na zahtev predlagača priznao presude suda u Republici Hrvatskoj.

Sa iznetih razloga navodi žalbe o pogrešnoj primeni materijalnog prava, odnosno odredaba Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja nisu osnovani, pa je Vrhovni sud primenom člana 387. st.1. tačka 2. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS